

פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970
תוכן עניינים

186	פרק א': פרשנות הגדרות	סעיף 1
186	פרק ב': חובת הביטוח חובת פוליסה	סעיף 2
187	הדרישה לגבי פוליסה	סעיף 3
187	השתתפות עצמית – הוראת שעה	סעיף 3א
188		סעיף 4
188		סעיף 5
188	רכב שסעיף 2 לא חל עליו	סעיף 6
188	חובת פיצוי	סעיף 6א
189	פרק ג': מבטחים, פוליסות ותעודות הרשאת מבטחים	סעיף 7
189	מרכיב ההעמסה בתעריף הביטוח	סעיף 7א
189	איסור להתנות פוליסה בביטוח נוסף	סעיף 8
189	תעודת ביטוח	סעיף 9
190		סעיף 10
190		סעיף 11
190	מאגרי מידע	סעיף 11א
190	עיצום כספי	סעיף 11ב
190	דרישת העיצום הכספי ותשלומו	סעיף 11ג
191	ערעור	סעיף 11ד
191	ריבית שקלית ודמי פיגורים	סעיף 11ה
191	פרק ד': חבויות בביטוח פוליסה מחייבת על אף כל דין	סעיף 12
191	שינוי בעלות ברכב אינו פוטר	סעיף 13
191	תנאים שאין להם תוקף כלפי צד שלישי	סעיף 14
191	הגבלות שאין להן תוקף כלפי צד שלישי	סעיף 15
191	סכום ששולם על אף הגבלה ניתן להיפרע	סעיף 16
191	חובתו של נתבע למסור פרטים על ביטוחו	סעיף 17
192	הליכים מסויימים שאינם משפיעים על זכות צד שלישי	סעיף 18
192	זכות הניזוק להיפרע מן המבטח	סעיף 19
192	זכות הניזוק לתבוע יחד	סעיף 20
192	כשאין המבוטח יכול להיתבע	סעיף 21
192		סעיף 22
192	תנאי לחיוב המבטח לפי פסק דין	סעיף 23
192	כשבטלה הפוליסה לפני המאורע	סעיף 24
192		סעיף 25
192		סעיף 26
192		סעיף 27
193	חובה לשלם הוצאות בית חולים	סעיף 28
193	פרק ה': זכויות צד שלישי בפשיטת רגל או בפירוק כשהמבוטח פשט את הרגל או מתפרק	סעיף 29
193	כשנתמנה מנהל עזבון לנכסי המבוטח	סעיף 30
193	הזכות לפי סעיפים 29 ו-30 אינה ניתנת להתנאה	סעיף 31
193	ישוב חבויות הדדיות לאחר העברה	סעיף 32

194	מבוטח שהוא גם מבטח	סעיף 33
194	חובה למסור ידיעות לצד שלישי	סעיף 34
194	חובתו של מבטח למסור ידיעות	סעיף 35
194	זכות העיון בתעודות והעתקתן	סעיף 36
194	סידור בין מבטח למבוטח	סעיף 37
194	סייג לתחולת הוראות פרק זה	סעיף 38
	פרק ו': עבירות ועונשין	
194	חובת הנוהג להציג תעודת ביטוח	סעיף 39
194	חובת הנוהג להודיע על תאונה	סעיף 40
194	חובת בעל רכב למסור פרטים	סעיף 41
194	הונאה	סעיף 42
195	השגת תעודה בטענה כוזבת	סעיף 43
195	הוצאת תעודה כוזבת	סעיף 44
195	סמכות לתפוס תעודה כוזבת	סעיף 45
195	סירוב להזדהות וזיהוי כוזב	סעיף 46
195	אחריותם של הנוהג והבעל לעבירות ברכב	סעיף 47
195	עונש כללי	סעיף 48
195	צו על אכיפת ביצוע	סעיף 49
195	הפרת צו אכיפה	סעיף 50
	פרק ז': הוראות שונות	
195	תקנות	סעיף 51
196	סייג לתחולה על כלי תחבורה	סעיף 51א
196	תחילה	סעיף 52

פרק א': פרשנות

1. הגדרות – בפקודה זו –
"האזור" – הישובים והאתרים הצבאיים כמשמעותם בהסכם;
"האזורים" – כמשמעותם בחוק יישום חוזה השלום בין מדינת ישראל לבין הממלכה הירדנית ההאשמית, התשנ"ה-1995;
"שדה התעופה" – (פקע)
"בעל", לענין רכב שיש עליו הסכם שכירות או הסכם של מקח-אגב-שכירות – האדם המחזיק ברכב מכוח ההסכם;
"דמי פיגורים" ו"ריבית שקלית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961;
"ההסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;
"המועצה" – המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, ועד לכינונה – הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;
"דרך ציבורית" – (בוטלה);
"חבות טעונת ביטוח" – חבות שיש לכסותה בפוליסה, כאמור בסעיף 3;
"מבטח" – חברה, אגודה שיתופית או חתם המורשים לפי סעיף 7 לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;
"מבטח מהאזור" – מי שהרשויות המוסמכות לכך באזור הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;
"מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" – מי שהרשויות המוסמכות מטעם המועצה הפלסטינית הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;
"נוהג" – לרבות הגאי של רכב מנועי שיש בו אדם מיוחד להיגוי, וכל אדם אחר המועסק בנהיגת אותו רכב;
"עסק לביטוח רכב מנועי" – עסק של עשיית חוזי ביטוח מפני אבדן רכב מנועי או נזק לרכב מנועי, או נזק הבא מן השימוש ברכב מנועי או עקב השימוש בו, ובכלל זה סיכוני צד שלישי;
"פוליסה" – לרבות כתב כיסוי;
"רכב מנועי" – כמשמעותו בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975;
"הרשות" – שר האוצר, או אדם או חבר-בני-אדם ששר האוצר מינה אותם בהודעה ברשומות;
"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט הישובים והאתרים הצבאיים כמשמעותם בהסכם;
"תצהיר" – אמרה בכתב שניתנה בשבועה, בהן-צדק או בהצהרה, לפי פקודת השבועות, 1936, ואם ניתנה בחוץ-לארץ – אמרה בכתב שניתנה בשבועה או בהן-צדק על פי דיני המקום שבו ניתנה.

פרק ב': חובת הביטוח

2. חובת פוליסה –
(א) בכפוף להוראות פקודה זו, לא ישתמש אדם – ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש – ברכב מנועי, אלא אם יש על שימושיו שלו או של האדם האחר באותו רכב פוליסה בת-תוקף לפי דרישותיה של פקודה זו.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס 750 לירות, ורשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, לפסול אותו מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה כאמור בסעיף 36 לפקודת התעבורה, או לפסלו מקבל או מהחזיק רשיון רכב לסוג מסויים של רכב או לרכב מסויים, לתקופה שלא תפחת משנים עשר חודש, זולת אם ראה להורות על פסילה לתקופה קצרה

יותר מנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין ; תחילת הפסילה וחישוב תקופתה יהיו כאמור בסעיף 42 לפקודה התעבורה.

(ג) מי שנפסל עקב הרשעה לפי סעיף זה יראוהו לענין פקודת התעבורה כאילו נפסל לפי הוראותיה.

(א) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו היא פוליסה שהוציא מבטח שהיה מורשה בשעת הוצאתה והיא מבטחת את – 3. לגבי הדרישה פוליסה

(1) בעל הרכב והנוהג בו – מפני כל חבות שהם עשויים לחוב לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן – החוק), ומפני חבות אחרת שהם עשויים לחוב בשל נזק גוף שנגרם לאדם על ידי השימוש ברכב מנועי או עקב השימוש בו ; לענין זה, "נזק גוף" ו"שימוש ברכב מנועי" – כמשמעותם בחוק ;

(2) בעל הרכב הנוהג בו וכל אדם הנוהג בו בהתר ממנו – מפני נזק גוף שנגרם להם בתאונות דרכים כמשמעותם בחוק.

(ב) המבוטח בביטוח לפי סעיף קטן (א)2(2) יהא זכאי לפיצוי כפי שהיה זכאי לקבל נפגע אחר לפי החוק.

(ג) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, כאמור בסעיף קטן (א), תכסה אף מפני כל חבות בשל נזק גוף שנגרם לאדם, כולל הנוהג ברכב, בתאונת דרכים אשר אירעה באזור או בשטחי האחריות האזורית הפלסטינית או באזורים, הכל לפי הדין החל במקום התאונה.

(ד) פוליסה המכסה, על פי הדין החל באזור או בשטחי האחריות האזורית הפלסטינית, מפני חבות טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, ושהוצאה בידי מבטח מהאזור או משטחי האחריות האזורית הפלסטינית, לפי הענין, לכלי רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי האחריות האזורית הפלסטינית, לפי הענין, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המחוייבים.

(ה) (1) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 12, פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו אינה כוללת כיסוי לתושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות ממלכתי), בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור, ובלבד שהוא זכאי להם לפי אותו חוק ;

(2) אין באמור בפסקה (1), כדי לגרוע מהכיסוי לתושב בתקופת המתנה לפי סעיף 58 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, לחייל שחוק ביטוח בריאות ממלכתי אינו חל עליו לפי סעיף 55 לחוק האמור ולמי שזכאי בשל האירוע שיצר חבות לגמלה לפי פרק ה' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

(א) על אף הוראות סעיף 3(ב), רשאית הרשות, בהסכמת שר המשפטים, לתת הוראות המחייבות מבטח או המתירות לו לכלול בחוזה ביטוח, באופן ובתנאים שתורה, אחת או יותר מתניות אלה :

(1) זכותו של המבוטח לנכות דמי השתתפות עצמית מהפיצויים שלהם זכאי הנוהג ברכב בעד אבדן השתכרות או בעד נזק שאינו נזק ממון, בסכום שלא יעלה על הסכום הכולל של הפיצויים כאמור ;

(2) חובתו של מבוטח לשלם דמי השתתפות עצמית למבטח אם שילם המבוטח פיצויים לפי סעיף 3(א), ובלבד שדמי ההשתתפות העצמית לא יעלו על הסכום הכולל של הפיצויים כאמור ; ואולם אם נפגע המבוטח בתאונת הדרכים, לא ישלם דמי השתתפות עצמית לפי פסקת משנה זו וינוכו דמי השתתפות עצמית מהפיצויים שלהם הוא זכאי, לפי הוראות פסקה (1).

(ב) בהוראות לפי סעיף קטן (א) תכלול הרשות עניינים אלה :

(1) סכום ההשתתפות העצמית המרבי, ויכול שיהיה שונה לכלי רכב מסוגים שונים ;

(2) הוראות לעניין הפחתת דמי הביטוח.

- (ג) הוראות הרשות לפי סעיף קטן (א) יכול שיינתנו לכלל המבטחים, לסוג מסוים מהם או למבטח מסוים, ויראו אותן כהוראות שניתנו לפי סעיף 2(ב) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, לרבות לעניין עיצום כספי לפי פרק ט'1 ופרסום הוראות לפי סעיף 111א, לחוק האמור.
- (ד) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות בעניינים אלה:
- (1) מתכונת הגילוי למבוטח, בפוליסה ובתעודת ביטוח, בדבר דמי השתתפות עצמית ותנאיהם;
 - (2) סוגי כלי הרכב שלגביהם ניתן לכרות חוזה ביטוח לפי סעיף קטן (א);
 - (3) מקרים שבהם לא תיכלל בחוזה הביטוח תניה לעניין דמי השתתפות עצמית של הנוהג ברכב.
- (ה) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים שבהם זכאי הנוהג ברכב, גם אם אינו המבוטח, לבחור שלא תיכלל לגביו תניה בדבר השתתפות עצמית.
- (ו) על הפרת הוראות שנקבעו לפי סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) תהא הרשות רשאית להטיל עיצום כספי לפי פרק ט'1 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, ויהיו נתונות לה, לעניין זה, סמכויות הממונה כהגדרתו בחוק האמור, לפי סעיף 92א(ג) לאותו חוק.
- (ז) נתנה הרשות הוראות לפי סעיף קטן (א), יידע מבטח מבטח בדבר זכותו לכרות חוזה ביטוח שאינו כולל תניה מהתניות לפי סעיף קטן (א) ויאפשר לו לכרות חוזה ביטוח כאמור; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי להטיל על מבטח חובה להתקשר בחוזה ביטוח.
- (ח) נוכו דמי ההשתתפות העצמית מפיצויים בעד אבדן השתכרות כאמור בסעיף קטן (א), לא יראו לעניין סעיף 11 לחוק דמי מחלה, התשל"ו-1976, את הסכום שנוכה כאמור, כתשלום על פי חיקוק בעד תקופת אי-כושר לעבודה מטעמי בריאות.
- (ט) למבוטח או לנוהג ברכב ששילם דמי השתתפות עצמית או שנוכו מהפיצויים שלהם הוא זכאי דמי השתתפות עצמית, כאמור בסעיף קטן (א), לא תהיה עילת תביעה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש], בשל דמי ההשתתפות העצמית.
- (י) בסעיף זה, "מבוטח" – מי שכרת חוזה ביטוח עם המבטח ושמו נקוב בתעודת הביטוח כבעל הפוליסה.

4. (בוטל)

5. (בוטל)

6. (א) סעיף 2 לא יחול –

רכב שסעיף 2 לא חל עליו

- (1) לגבי רכב מנועי שהוא רכוש המדינה, ובלבד שהמדינה התירה את השימוש בו או שהשימוש בו הוא לצורכי המדינה;
- (2) לגבי רכב מנועי שמשמש בו שוטר או אדם אחר לפי הוראותיו, לצורכי המשטרה;
- (3) לגבי רכב מנועי שמשמש בו עובד שירות הביטחון הכללי או אדם אחר לפי הוראותיו, לצורכי שירות הביטחון הכללי;
- (4) לגבי רכב מנועי שמשמש בו עובד המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים או אדם אחר לפי הוראותיו, לצורכי המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע, בצו, שימושים נוספים ברכב מנועי שהוראות סעיף 2 לא יחולו לגביהם, אם מצא כי אין הצדקה להחיל לגביהם את חובת קיומה של פוליסה בת-תוקף.

6א. מי שפטור מחובת ביטוח לפי סעיף 6 יהא חייב לתת כל פיצוי שמבטח היה חייב לתת אילו היתה קיימת פוליסה לפי סעיף 3.

חובת פיצוי

פרק ג': מבטחים, פוליסות ותעודות

הרשאת מבטחים	7.	(א)	הרשות רשאית, בהודעה ברשומות, להרשות חברה, אגודה שיתופית או חתם שהוא חבר בהתאחדות חתמים המאושרת על ידי הרשות, לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי, ובלבד שלא תיתן הרשאה כאמור אלא אם יציבותם הכספית של החברה, האגודה או החתם מניחה דעתה. חדלה יציבותו הכספית של מבטח מורשה להניח דעתה של הרשות, רשאית היא, בהודעה ברשומות, להפקיע את ההרשאה שניתנה לו ולהודיע שאין הוא מורשה עוד לעסוק מכוח סעיף זה בעסקי ביטוח, ותקפה של ההודעה יהיה מן היום והשעה המפורשים בה. הרשאה לפי סעיף זה יראו אותה כמותנית גם בכך שמבטח, שקיבל את ההרשאה ופועל מכוחה, יפעל גם בהתאם להסדר לביטוח כל משתמש ברכב מנועי שלא הצליח לרכוש פוליסה באופן ישיר אצל מבטח, כפי שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, והכל בתנאים ועל פי תעריפים שייקבעו לפי סעיף זה. המנגנון לקביעת תעריפי הביטוח למשתמש ברכב מנועי שלא הצליח לרכוש פוליסה באופן ישיר אצל מבטח במסגרת הפול כמשמעותו בחוק ביטוח רכב מנועי (ביטוח בתנאי תחרות מבוקרת, הסדרים לתקופת מעבר והוראות לעניין אבנר), התשנ"ז-1997 (בחוק זה – הפול), או במסגרת הסדר לפי הוראות סעיף קטן (ג), ייקבע בידי שר האוצר, בהתבסס על מידע לגבי הסיכונים בענף ביטוח רכב מנועי, ובהתאם לכללים שיקבע באישור ועדת הכספים של הכנסת.
מרכיב ההעמסה בתעריף הביטוח	7א.	(א)	בסעיף זה – "אופנוע" – כהגדרתו בסעיף 3(ג) לחוק; "מרכיב ההעמסה" – הסכום שעל מבטח שלא במסגרת הפול לשלם כתוצאה מעלויות ההשתתפות של מבטח במסגרת הפול; "עלות אספקת השירותים" – כהגדרתה בסעיף 12ד לחוק; "עלות הסיכון הטהור" – חלק מתעריף ביטוח שאינו כולל רווח, הוצאות ועלות אספקת שירותים, למעט הוצאות ליישוב תביעות כפי שהוגדרו בתכנית הסטטיסטית, המתבסס על ניסיון התביעות בעבר של ענף ביטוח רכב מנועי שחלה לגביו חובה לרכוש ביטוח לפי פקודה זו, כולו, לרבות ניסיון התביעות בפול, בתוספת אומדן של תשלומים עתידיים בשל אותן תביעות ובהתחשב במגמות המשפיעות על שכיחות התביעות ועל עלותן; "תכנית סטטיסטית" – תכנית שאישרה הרשות, המגדירה את האופן שבו על מבטח לקדד ולהעביר את המידע על הפרמיות והתביעות לכל אחד ממאגרי המידע, הכוללת בין השאר את פרטי המידע, אופן הגשתם, דרישות האיכות לגביהם ולוחות הזמנים לדיווח של כל מבטח. קבעה הרשות תעריפי ביטוח לפול, יהיה מרכיב ההעמסה הצפוי למימון העלות לביטוח אופנועים במסגרת הפול בין 5.5 אחוזים ל-8 אחוזים מעלות הסיכון הטהור, ואולם בשנתיים שמיום י"ח בתמוז התשע"ח (1 ביולי 2018), במקום "ל-8 אחוזים" יקראו "ל-8.5 אחוזים".
איסור פוליסה בביטוח נוסף	8.	(א)	מבטח שנתבקש להוציא פוליסה לפי דרישות סעיף 3, כולן או מקצתן, לא יתנה הוצאתה בעשיית ביטוח נוסף בינו לבין המבקש. מבטח המפר הוראת סעיף קטן (א), דינו – קנס 5,000 לירות.
תעודת ביטוח	9.	(א)	מבטח שהוציא פוליסה לפי דרישות סעיף 3, כולן או מקצתן, יוציא בו בזמן תעודת אישור (בפקודה זו – תעודת ביטוח) בהתאם לטופס שנקבע ובציון הפרטים שנקבעו, ואפשר לקבוע טפסים שונים ופרטים שונים למקרים שונים ולנסיבות שונות; ניתן להוציא תעודת ביטוח באמצעים אלקטרוניים.
		(1א)	המבטח ימציא למבוטח את תעודת הביטוח שהוציא; הרשות רשאית לתת הוראות לגבי אופן המצאת תעודות הביטוח למבוטחים.
		(ב)	מקום שבפוליסה אחת מכוסים כלי רכב אחדים, יוציא המבטח תעודת ביטוח נפרדת לכל אחד מכלי הרכב המכוסים בפוליסה.

(ג) לא יוציא מבטח תעודת ביטוח אלא לתקופה שבה היתה קיימת פוליסה בת-תוקף.

(ד) מבטח המפר הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – קנס 5,000 לירות.

(ה) (בוטל)

(ו) מבטח ישמור עותק של תעודת הביטוח שהוציא, באמצעים אלקטרוניים או בדרך אחרת שאישרה הרשות, ורשאית הרשות לתת הוראות לעניין השמירה של תעודות ביטוח בידי מבטח.

10. (בוטל)

11. (בוטל)

11א. (א) שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ושר התחבורה, רשאי לקבוע הוראות בדבר הקמה וניהול של מאגר מידע אשר ישמש להערכת עלות הסיכונים בענף ביטוח רכב מנועי ושל מאגר מידע אשר ישמש לאיתור מקרי הונאה או מרמה בתחום ביטוח רכב מנועי (בחוק זה – מאגרי המידע); מידע לפי סעיף זה יימסר גם לרשות, לפי דרישתה.

(ב) תקנות לפי סעיף זה יכללו, בין השאר, הוראות בדבר –

(1) פרטי מידע שחובה על מבטח למסור לכל אחד ממאגרי המידע; פרטי המידע כאמור לא יכללו פרטים בדבר דתם, לאומם או מוצאם של המבוטחים;

(2) פרטי המידע שימסור מבוטח למבטח, לצורך מילוי חובת המבטח על פי סעיף זה.

(3) תשלומים שעל מבטחים לשלם למימון ההקמה והתפעול של מאגרי המידע, שייקבעו בין היתר בהתחשב בחלקו היחסי של כל מבטח בענף בהתאם לנתוני השנה הקודמת ובהתחשב באיכות ובמועדי הדיווח למאגרים, וכן תנאים ומועדים לביצוע התשלומים כאמור.

(ג) בכפוף להוראות סעיף קטן (א) בענין מסירת מידע לרשות, שימוש במידע הכולל פרטים מזהים של המבוטחים, שנמסר לכל אחד ממאגרי המידע לפי הוראות סעיף זה לרבות מסירת מידע מכל אחד מהם, ייעשה למטרות, בדרך ועל פי כללים שיקבע שר האוצר בהסכמת שר המשפטים בתקנות.

(ד) תקנות לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג) טעונות אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

11ב. (א) מבטח, שלא מסר מידע למאגרי המידע על פי הוראת סעיף 11א והתקנות לפיו, יהיה חייב בעיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ובעיצום כספי בשיעור החלק החמישים שלו לכל חודש שבו נמשכה ההפרה מהמועד שבו היה עליו למסור את המידע למאגרי המידע.

(ב) בהפרה חוזרת ייתוסף על העיצום הכספי, שניתן היה להטיל בשלה כאמור בסעיף קטן (א) רישה, סכום השווה למחצית העיצום האמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך שנה מיום ההפרה הקודמת של ההוראה האמורה, ואם נמשכה ההפרה האמורה – מן היום האחרון שבו נמשכה.

(ג) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלום, ואם הוגש ערעור, ובית המשפט הדן בערעור הורה על עיכוב תשלום, לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

11ג. (א) עיצום כספי לפי סעיף 11ב ישולם לפי דרישת הרשות, בתוך 30 ימים מיום קבלתה; הדרישה תוצא לאחר שהודע למבטח שאליו נועדה על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות נאותה להשמיע את דברו.

(ב) על דרישה כאמור בסעיף קטן (א) ניתן לערער לפני בית משפט שלום; אין בהגשת ערעור כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי זולת אם בית המשפט הורה אחרת.

(ג) ערעור על דרישה לתשלום עיצום כספי יוגש לבית המשפט בתוך 15 ימים מיום קבלתה.

מאגרי מידע

עיצום כספי

דרישת העיצום הכספי ותשלום

עורר	11.ד.	(א)	על החלטת בית המשפט בערעור ניתן לערער ברשות, ובית המשפט ידון בערעור בשופט אחד.
		(ב)	התקבל ערעור, יוחזר העיצום הכספי ותתווסף עליו ריבית שקלית, מיום תשלומו ועד יום החזרתו, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים.
		(ג)	שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות סדרי דין לערעור לפי סעיף זה.
ריבית שקלית ודמי פיגורים	11.ה.	(א)	לא שולם העיצום הכספי במועד, ייתוספו עליו לתקופת הפיגור ריבית שקלית ודמי פיגורים.
		(ב)	עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).
פרק ד': חבויות בביטוח			
פוליסה מחייבת על אף כל דין	12.		המוציא פוליסה לפי סעיף 3 יהא חב, על אף האמור בכל דין ובכפוף להוראות סעיף 3א, לשפות את המבוטחים הנקובים בה בשל חבות שהפוליסה אמורה לכסותה וכן לפצות את המבוטח הנוהג ברכב או את הנוהג בהתר ממנו על נזק גוף שנגרם להם בתאונת דרכים כמשמעותם בחוק.
שינוי בעלות ברכב אינו פוטר	13.	(א)	מבטח שהוציא פוליסה לכיסוי חבות טעונת ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – ואירע מאורע הנותן עילה לחבות כזאת אחרי שהמבוטח העביר את הבעלות ברכב לאדם אחר (להלן – הבעל החדש), לא תישמע טענה מצד המבטח שהוא פטור מכיסוי החבות עקב ההעברה כאמור, אלא אם הוכיח אחת מאלה:
		(1)	שלא ידע על ההעברה וכי היה נמנע, מנימוקים סבירים, לבטח את הבעל החדש;
		(2)	שקיים ביטוח אחר לכיסוי החבות.
		(ב)	נמנעה טענה מצד המבטח כאמור בסעיף קטן (א), יחייבו הוראות הפוליסה שהוצאה למבוטח גם את הבעל החדש.
תנאים שאין להם תוקף כלפי צד שלישי	14.	(א)	תנאי בפוליסה שהוצאה לפי סעיף 3 האומר, שאם לאחר המקרה המשמש עילה לתביעה על פי הפוליסה ייעשה או לא ייעשה דבר פלוני כמפורש בתנאי, לא תנבע מן הפוליסה שום חבות או שתחל חבות שנבעה ממנה – אין לו תוקף לגבי תביעות בשל חבות טעונת ביטוח.
		(ב)	(בוטל)
הגבלות שאין להן תוקף כלפי צד שלישי	15.		מקום שהוצאה פוליסה לפי סעיף 3, לא יהיה תוקף, לגבי חבות טעונת ביטוח, לשום דבר בפוליסה הבא להגביל את ביטוחם של המבוטחים בה על סמך אחת הנסיבות האלה:
		(1)	הגיל או המצב הגופני או הנפשי של הנוהגים ברכב או משך היותם בעלי רשיון;
		(2)	מצב הרכב;
		(3)	מספר האנשים המוסעים ברכב;
		(4)	משקלם וטיבם הפיסי של הטובין המובלים ברכב;
		(5)	הזמנים והשטחים שבהם משתמשים ברכב;
		(6)	כוחות-הסוס של הרכב או שווי;
		(7)	מכשיר מיוחד המובל ברכב;
		(8)	מציאותם של סימני זיהוי מיוחדים על הרכב, שאינם סימני זיהוי שמציאותם חובה לפי פקודה זו או לפי פקודת התעבורה.
סכום ששולם על אף הגבלה ניתן להיפרע חובתו של נתבע למסור פרטים על ביטוחו	16.		שום דבר האמור בסעיף 15 לא יחייב מבטח לשלם בשל חבותו של אדם כל סכום שאינו לשם הפטר מלא או חלקי מאותה חבות.
	17.	(א)	אדם הנתבע בשל חבות טעונת ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – חייב, לפי דרישה מאת האדם התובע או משמו, להודיע אם הוא מבוטח או לא מבוטח מפני אותה חבות בפוליסה, או שהיה מבוטח כאמור אילו המבטח לא ביטל את הפוליסה

מעיקרה או הפקיעה; ואם הוא מבוטח או היה יכול להיות מבוטח כאמור – ימסור את הפרטים בדבר הפוליסה כפי שהם מפורטים בתעודת הביטוח שהוצאה לפי סעיף 9.

(ב) המפר, ללא הצדק סביר, הוראות סעיף זה, או המוסר במזיד הודעה כוזבת בתשובה לדרישה האמורה, יאשם בעבירה.

18. מקום שהוצאה פוליסה לפי סעיף 3, וקרה למבוטח בה אחד המקרים האמורים בסעיפים 29 או 30, לא ישפיע המקרה, על אף האמור בפקודה זו, על שום חבות טעונת ביטוח של המבוטח; אולם שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויות כנגד המבטח שהעניקה הפקודה לאדם שכלפיו נוצרה אותה חבות.

הליכים מסויימים שאינם משפיעים על זכות צד שלישי

19. ניתן פסק דין נגד מבוטח בשל חבות טעונת ביטוח ואותה חבות מכוסה על ידי ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שהחבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – ישלם המבטח לבני האדם הזכאים ליהנות מפסק הדין כל סכום שיש לשלמו בשל אותה חבות, לרבות מה שיש לשלם בשל הוצאות המשפט ובשל ריבית המשתלמת על אותו סכום מכוח כל דין בענין הריבית בפסקי דין, אף אם הוא זכאי לבטל את הפוליסה מעיקרה או להפקיעה או כבר ביטלה או הפקיעה, והכל בכפוף לסעיפים 22 עד 24; "מבטח", לענין סעיף זה – לרבות הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975.

זכות הניזוק להיפרע מן המבטח

20. אין בהוראות סעיף 19 כדי למנוע את הניזוק מלתבוע את המבטח יחד עם המבוטח.

זכות הניזוק לתבוע יחד

21. (א) קיים ביטוח של חבות טעונת ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – ואירע מאורע הנותן עילה לחבות כזאת, אלא שאי אפשר לתבוע את המבוטח או ליתן פסק דין נגדו מחמת אחת מאלה:

כשאין המבוטח יכול להיתבע

(1) הרכב שבאמצעותו נגרם המאורע היה בבעלות של מדינת-חוץ או של האומות המאוחדות, או שהיה בבעלות אדם שאין לתבעו מחמת חסינותו או שאדם כאמור נהג ברכב;

(2) המבוטח הוא בן-זוגו של הנפגע;

ישלם המבטח לניזוק או לשאיריו מה שהיה חייב לשלם לפי סעיף 19 אילו היה ניתן פסק דין נגד המבוטח.

(ב) היה ביטוח בשל חבות לנזקי רכוש ונתקיימו הנסיבות האמורות בסעיף קטן (א), ישלם המבטח לניזוק או לשאיריו מה שהיה חייב לשלם למבוטח לפי תנאי הפוליסה.

(בוטל) 22.

23. המבטח לא יהיה חייב לשלם לפי סעיף 19 בשל פסק דין שניתן, אם לא הודיעו לו על הגשת התובענה לבית המשפט לפני שהוגשה או תוך שבעה ימים לאחר שהוגשה או אם ביצעו של פסק הדין מעוכב מחמת ערעור.

תנאי לחיוב המבטח לפי פסק דין

24. (א) מבטח לא יהיה חייב לשלם לפי סעיפים 19 או 21(א) בקשר לחבות, אם לפני המאורע שגרם למוות או לחבלת הגוף שמהם נובעת החבות בוטלה הפוליסה בהסכמה הדדית או בתוקף הוראה שבפוליסה; אולם לא יהיה לביטול תוקף כלפי הניזוק או שאיריו אלא כעבור עשרים ואחד יום לאחר שניתנה לבעל הפוליסה הודעה בכתב על הביטול.

כשבטלה הפוליסה לפני המאורע

(ב) ניתנה ההודעה בדואר רשום עם אישור מסירה, יראו את התאריך המסומן באישור המסירה כתאריך מתן ההודעה; הוצאה תעודת הביטוח לבעל הפוליסה באמצעים אלקטרוניים, רשאי המבטח להמציא הודעה על הביטול באמצעים אלקטרוניים, ובלבד שווידא שבעל הפוליסה קיבל את ההודעה, ויראו את תאריך וידוא הקבלה כתאריך מתן ההודעה.

(בוטל) 25.

(בוטל) 26.

(בוטל) 27.

- חובה לשלם הוצאות בית חולים
28. (א) מקום שחבות טעונת ביטוח מכוסה על ידי ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – והאדם שמת או שנחבל קיבל – לפי ידיעת המבטח – טיפול בבית חולים בשל החבלה שנגרמה לו, ישלם המבטח לבית החולים את ההוצאות שהוציא באופן סביר במתן הטיפול, בתנאי שהסכום שעל המבטח לשלמו לא יעלה על ההוצאות שהוציא בית החולים בשל הטיפול בו כחולה-פנים במשך 180 יום או כחולה-חוץ במשך שנה.
- (ב) הזכויות לפי סעיף זה אינן גורעות מזכויות אחרות של בית החולים, אולם –
- (1) בית חולים הזכאי לתשלום לפי סעיף זה וגם על פי זכות אחרת, לא יגבה בעד אותו טיפול סכום העולה על המגיע לו לפי סעיף זה או על פי הזכות האחרת, הכל לפי הסכום הגדול יותר;
- (2) במידה שמבטח שילם לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם בעד אותו טיפול על פי חבות אחרת כדן, ובמידה ששילם בעד אותו טיפול לפי חבות אחרת, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה;
- (3) במידה שהמבטח שילם לבית חולים לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם בעד אותו טיפול לאדם אחר, ובמידה ששילם לאדם אחר הזכאי לאותו תשלום, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה.
- (ג) לענין סעיף זה –
- "בית חולים" – מוסד בישראל המטפל טיפול רפואי או ניתוחי בחולי-פנים ואינו מתנהל לשם רווחים;
- "הוצאות סבירות" –
- (1) באדם שטיפלו בו כחולה-פנים, לכל יום של אשפוזו בבית החולים – סכום שהוא הממוצע של ההוצאה היומית על כל חולה-פנים להחזקת בית החולים וחבר עובדיו ולהחזקת החולים שבו ולטיפול בהם;
- (2) באדם שטיפלו בו כחולה-חוץ – ההוצאות הסבירות שהוציא בית החולים למעשה.
- פרק ה': זכויות צד שלישי בפשיטת רגל או בפירוק**
29. מקום שאדם מבוטח מפני חבות טעונת ביטוח – בין שהיה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיף 6, בין שהחבות היתה טעונה כיסוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – וקרה אחד המקרים האלה:
- (1) המבוטח הוכרז פושט רגל, או בא לידי פשרה או סידור עם נושיו בהליכי פשיטת רגל;
- (2) המבוטח הוא חברה או אגודה שיתופית, וניתן נגדה צו פירוק או שנתמנה לה כדן כונס נכסים או מנהל לעסקיה או למפעלה, או שבעלי איגרות חוב שלה המבוטחות בשעבוד צף קמו והחזיקו, בעצמם או על ידי אחרים מטעמם, בנכסים שלה הכלולים בשעבוד או נתונים לו;
- (3) המבוטח הוא חברה ונתקבלה בה החלטה על פירוקה מרצון, –
- ולפני אחד המקרים האמורים או לאחריו נעשה המבוטח חב כלפי צד שלישי – זכויותיו של המבוטח כלפי המבטח, לפי החוזה לגבי אותה חבות, יעברו ויוקנו, על אף האמור בכל דין, לצד השלישי שכלפיו נוצרה אותה חבות.
30. ניתן צו לפי סעיף 112 לפקודת פשיטת רגל, 1936, לניהול עזבונו של חייב לפי דיני פשיטת רגל, והיה על הנפטר חוב בר-הוכחה בפשיטת רגל בשל חבות שהיה מבוטח מפניה כאמור בסעיף 29 – זכויותיו כלפי המבטח, לפי החוזה לגבי אותה חבות, יעברו ויוקנו, על אף האמור באותה פקודה, לאדם אשר לו מגיע החוב.
31. כל דבר בחוזה ביטוח מפני חבות כלפי צד שלישי, הבא, במישרין או בעקיפין, לבטל את החוזה, או לשנות זכויותיהם של הצדדים לפיו, אם יקרה אחד המקרים האמורים בסעיפים 29 או 30 – אין לו תוקף.
32. משעברו זכויות לפי סעיפים 29 או 30 יהיה המבטח חב כלפי צד שלישי, בכפוף להוראות סעיף 37, ככל שהיה חב כלפי המבוטח, אולם –
- כשהמבוטח פושט את הרגל או מתפרק
- כשנתמנה עזבונו המבוטח מנהל לנכסיו
- הזכות לפי סעיפים 29 ו-30 אינה ניתנת להתנאה
- יישוב הדדיות העברה לאחר

(1) אם היתה חבותו של המבטח כלפי המבוטח עולה על חבותו של המבוטח כלפי הצד השלישי, לא יפגע שום דבר האמור בפקודה זו בזכויותיו של המבוטח כלפי המבטח ביחס לעודף;

(2) ואם היתה חבותו של המבטח כלפי המבוטח פחותה מחבותו של המבוטח כלפי הצד השלישי, לא יפגע שום דבר האמור בפקודה זו בזכויותיו של הצד השלישי כלפי המבוטח ביחס ליתרה.

לענין פקודה זו, "חבות כלפי צד שלישי" של מבוטח לפי חוזה ביטוח אינה כוללת חבותו כלפיו בתור מבטח לפי חוזה ביטוח אחר.

קרה לאדם או לתאגיד אחד המקרים האמורים בסעיפים 29 או 30, ונמצא מי שטוען שהאדם או התאגיד חבים כלפיו – יהיו הם, או הנציג החוקי או יורש, או הנאמן, או המפרק, או כונס הנכסים או מנהל העסקים, או המחזיק בנכסים – הכל לפי המקרה – חייבים למסור לטוען, לפי דרישתו, כל ידיעה העשויה באופן סביר להיות דרושה לטוען כדי לקבוע אם עברו והוקנו לו זכויות לפי פקודה זו וכדי לאכוף זכויות אלה; וכל דבר שבחוזה ביטוח הבא, במישרין או בעקיפין, לבטל את החוזה או לשנות זכויותיהם של הצדדים לפיו, אם תימסר ידיעה כאמור, או הבא לאסור או למנוע באופן אחר את מסירת הידיעה – אין לו תוקף.

היתה הידיעה הנדרשת לפי סעיף 34 מגלה שיש יסוד סביר להניח, כי עברו לטוען, לפי פקודה זו, זכויות כנגד מבטח פלוני, יהיה אותו מבטח חייב בחובה המוטלת לפי סעיף 34 על הנזכרים בו.

החובה למסור ידיעות המוטלת לפי סעיף 34 כוללת גם את החובה להתיר את העיון בכל חוזה ביטוח, שוברות של פרמיות ותעודות אחרות הנוגעות לענין, המצויים ברשותו של האדם שעליו מוטלת החובה האמורה, וקבלת העתקים מהם.

מבוטח שהיה לפושט רגל או שהוא חברה או אגודה שיתופית שניתן עליה צו פירוק או חברה שקיבלה החלטה להתפרק מרצון – שום הסכם שנעשה בין המבטח ובין המבוטח לאחר שחב כלפי צד שלישי ולאחר שהתחילו פשיטת הרגל או הפירוק, ושום ויתור או המחאה או כל העברה אחרת שנעשו בידי המבוטח, או כל תשלום ששולם לו לאחר שהתחילו פשיטת הרגל או הפירוק, לא יהיה בכוחם לבטל את הזכויות שעברו לצד השלישי לפי פקודה זו או לפגוע בהן, אלא הזכויות יעמדו בעין כאילו אותם הסכם, ויתור, המחאה, העברה או תשלום לא היו מעולם.

הוראות פרק זה לא יחולו על חברה המתפרקת מרצון רק לשם שינוי מבנה או לשם התמזגות עם חברה אחרת, או על מקרה שחל עליו סעיף 19(1), (2) ו-4 לפקודת הפיצויים לעובדים, 1947.

פרק ו': עבירות ועונשין

הנוהג רכב מנועי חייב למסור לשוטר, לפי דרישתו, את שמו ומענו, וכן את שמו ומענו של בעל הרכב, ולהציג לפניו לבדיקה, לרבות באמצעים אלקטרוניים, את תעודת הביטוח השייכת לענין, או כל ראיה אחרת שנקבעה לשמש עדות שהרכב אינו נהוג, או לא היה נהוג, תוך הפרת הוראות סעיף 2 (להלן – תעודתו), ואם לא עשה כן יאשם בעבירה.

בכל מקרה שבגלל מציאותו של רכב מנועי אירעה תאונה שגרמה פגיעה בגופו של אדם אחר, והנוהג ברכב לא הציג אותה שעה את תעודתו לפני שוטר או לפני אדם אחר שדרש ממנו מטעמים סבירים לעשות כן, חייב הוא למסור על התאונה לתחנת משטרה בהקדם האפשרי, ועל כל פנים תוך 24 שעות לאחר התאונה, ולהציג שם את תעודתו, ואם לא עשה כן יאשם בעבירה; ואולם לא יורשע אדם לפי סעיף זה על אי הצגת תעודתו, אם תוך חמישה ימים לאחר התאונה הציג אותה בעצמו בתחנת המשטרה שנקב אותה בשעה שנמסר על התאונה.

בעל רכב מנועי חייב, לפי דרישתו של שוטר, למסור את כל הפרטים שידרוש ממנו לאחת המטרות המפורשות להלן, ואם לא עשה כן יאשם בעבירה:

- (1) קביעת זהותו של הנוהג ברכב, הנדרש להציג תעודתו לפי סעיף 39;
- (2) בירור העובדה אם הרכב היה, או לא היה, נהוג תוך הפרת הוראות סעיף 2, כשהנוהג בו נדרש להציג תעודתו לפי סעיפים 39 או 40.

אדם שעשה אחד המעשים המנויים להלן בכוונה להונות, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 3,000 לירות:

- (1) שינה תעודת ביטוח – לרבות כל תעודה שהוצאה מכוח תקנות לפי פקודה זו וניתן להביאה כראיה במקום תעודת ביטוח – או השתמש בתעודה כאמור, או השאילה לאחר לשם השימוש בה, או הניח לאחר להשתמש בה;
- (2) עשה או החזיק תעודה הדומה לתעודה כאמור עד כדי להונות.
43. אדם המוסר הודעה כוזבת או מעלים ידיעה חשובה כדי להשיג בכך תעודה כאמור בסעיף 42, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 3,000 לירות.
44. המוציא תעודה כאמור בסעיף 42, כשהוא יודע שהיא כוזבת בפרט חשוב, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 3,000 לירות.
45. שוטר שיש לו יסוד סביר להניח שתעודה כאמור בסעיף 42, שהוצגה לפניו לפי הוראות פקודה זו על ידי הנוהג ברכב מנועי, היא תעודה שעברו לגביה עבירה לפי סעיפים 42-44, רשאי לתפוס את התעודה, ומשנתפסה יוזמן האדם שממנו נתפסה לבוא לפני בית משפט השלום – זולת אם כבר נאשם בעבירה לפי הסעיפים האמורים – וליתן הסבר על החזקת התעודה, ובית המשפט יורה מה לעשות בה ויפסוק הוצאות בית המשפט כפי שתחייב מידת הצדק באותו ענין.
46. הנוהג ברכב מנועי שעבר עבירה על הוראות פקודה זו או על התקנות לפיה, וסירב למסור לשוטר, לפי דרישתו, את שמו ומענו, או מסר שם או מען כוזבים – יאשם בעבירה; בעל הרכב יהא חייב, לפי דרישתו של שוטר, למסור לו כל ידיעה שברשותו העשויה להביא לזיהויו ולתפיסתו של הנוהג, ואם לא עשה כן יאשם בעבירה.
47. השתמשו ברכב מנועי שלא נתקיימה בו הוראה מהוראות פקודה זו או כל תקנה לפיה, או שהשתמשו בו במצב או באופן שיש בהם הפרת הוראה כאמור, או שנעשה בקשר עמו מעשה או מחדל שיש בהם הפרת הוראה כאמור – יאשמו בעבירה, אם אין הוראה מפורשת אחרת בפקודה זו –
- (1) הנוהג ברכב בשעת העבירה, זולת אם נעברה לא מחמת מעשה, מחדל או התרשלות מצידו;
- (2) גם בעל הרכב, בין שנכח בשעת העבירה ובין שלא נכח, זולת אם נעברה העבירה שלא בהסכמתו ולא מחמת מעשה או מחדל מצידו והוא נקט כל אמצעי הזהירות הסבירים כדי למנוע עבירה.
48. כל המפר במעשה או במחדל הוראה מהוראות פקודה זו או כל תקנה לפיה, דינו, באין עונש אחר מפורש – מאסר שלושה חדשים או קנס 3,000 לירות.
49. נדרש אדם, מכוח סמכות שניתנה בפקודה זו או בתקנה לפיה, לעשות מעשה או לחדול מעשותו, ולא קיים את הדרישה, יהא בית המשפט שהרשיע אותו רשאי, בנוסף לעונש שיטיל עליו, לצוות על האדם לקיים את הדרישה ורשאי הוא להוסיף לצו כל תנאי בנוגע לזמן או לאופן של הפעולה או לענין אחר, ככל שיראה נחוץ לאכיפת קיומה של הדרישה.
50. כל המפר צו לפי סעיף 49 רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, להטיל עליו כעונש תשלום סכום שלא יעלה על 15 לירות לכל יום של הפרה מכאן ואילך, או מאסר עד שיקיים את אשר הפר; ובלבד שלא יחוב אדם על הפרה כאמור בתשלום סכומים העולים בסך הכל על 750 לירות, או בתקופות מאסר העולות בסך הכל על שני חדשים, בנוסף על כל קנס או מאסר שהוא עשוי לחוב בהן בדרך אחרת.
- פרק ז': הוראות שונות**
51. שר האוצר רשאי להתקין תקנות הבאות לקבוע כל דבר הניתן לקביעה לפי פקודה זו וכל הדרוש לביצועה בכלל, ומבלי לגרוע מכלליותה של הוראה זו רשאי הוא במיוחד להתקין תקנות בדבר –
- (1) טפסים שישמשו לצרכי פקודה זו;
- (2) בקשות למתן תעודות ביטוח וכל תעודה אחרת שנקבעה ודרך הוצאתן, ניהול רישומן של תעודות, מסירת פרטים מהן וידיעות בקשר עמן, ומסירת העתקים של תעודות ביטוח לרשות הרישוי כמשמעותה בסעיף 1 לפקודת התעבורה;
- (3) הוצאת העתקים מתעודות הביטוח ומן התעודות האחרות אם אבדו או נשחתו;
- (4) שמירתן, הצגתן, ביטולן והחזרתן של תעודות הביטוח ושל התעודות האחרות;

- (5) החלתה של הוראה מהוראות פקודה זו על רכב מנועי הרשום בחוץ-לארץ שהובא לישראל לתקופה מוגבלת לפי הוראות פקודת התעבורה או כל תקנה לפיה, בכפוף לכל שינוי והתאמה של אותה הוראה כפי שראה לקבוע;
(6) שיטת הפנקסנות שמבטחים חייבים לנהל והדו"חות שעליהם להגיש.
(7) ביצוע הוראות ההסכם הנוגעות לביטוח רכב מנועי.

- 51.א. הוראות פקודה זו לא יחולו לגבי שימוש בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, למעט שימוש בכלי כאמור בעת נהיגה ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהיגה שאינה נהיגה ספורטיבית, שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005; לענין זה, "כלי תחרותי", "נהיגה ספורטיבית", "רישיון כלי תחרותי" ו"קטע קישור" – כמשמעותם בחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005.
52. תחילתו של נוסח חדש זה ביום כ"ז בסיון תש"ל (1 ביולי 1970).

סייג לתחולה על כלי תחרותי

תחילה